KOPIE

BEROEP in CASSATIE door , beklaagde, op 27 maart 2000, tegen alle beschikkingen van het arrest behalve in de mate dat de beklaagde werd vrijgesproken voor het hem ten laste gelegde feit A.4 en behalve in de mate dat de burgerlijke partijstelling onontvankelijk werd verklaard en de burgerlijke partij werd veroordeeld tot de kosten van haar vordering in beide aanleggen ;

BEROEP IN CASSATIE
verworpen op
11 DEC. 2001

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting —
— behoeften van inwendige
aard

390

Nr.
van het arrest

Nr. 922 P 93
van het parket

stedenbouw
monumenten en
landschappen
A.R.A.B.

Aangeboden op
17 MAART 2000
Niet te registreren
Gl. Daghelet

A R R E S T

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen, negende kamer, recht doende in correctionele zaken, verleent het volgende arrest :

Inzake van het Openbaar Ministerie, en van de burgerlijke partij :

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de persoon van de Minister-President, wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19, voor wie optreedt de Vlaamse Minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, wiens kabinet gevestigd is te 1010 Brussel, RAC, Arcadengebouw, blok F, 6de verdieping en de heer Directeur van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, Buitendienst Antwerpen, optredende in zijn hoedanigheid van gemachtigde ambtenaar in de zin van artikel 65 van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, met burelen gevestigd te 2018 Antwerpen, Copernicuslaan 1,

- vertegenwoordigd door Mr. M. Van Raemdonck, Advocaat bij de balie te Antwerpen ;

tegen :

geboren te
wonende te

- beklaagde - aanwezig ;

BEKLAAGD VAN :

Te

A. Bij inbreuk op de artikelen 44,64,65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, gewijzigd bij de artikelen 4,20,21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen wat betreft de feiten vermeld onder de punten 2,3,4,5,6,7 en 8 der tenlastelegging; in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 5 januari 1988 wat betreft de feiten vermeld onder punt 1 der tenlastelegging, als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven, op de hiernabepaalde percelen van het onroerende goed gelegen te
eigendom van
geboren te , de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven, gedurende hiernavermelde periode te hebben instandgehouden, nl.:

1. van 11 april 1990 tot 17 september 1991.

de bovenverdieping van het clubhuis verdeeld in 17 afzonderlijke vertrekken waarvan de ruwbouw voltooid werd (perceel gekadastreerd als)

2. van 11 april 1990 tot 17 september 1991.

een houten constructie, geplaatst op een fundering uit metselwerk en afgedekt met een zadeldak uit riet (perceel gekadastreerd als)

3. van 11 april 1990 tot 17 september 1991.

het ontbossen van een bestaand loofbos van ± 6 ha (percelen gekadastreerd als)

4. van 11 april 1990 tot 17 september 1991.

het doorvoeren van een reliëfwijziging en een aardenberm van ± 400 m x 2,50 m (percelen gekadastreerd als)

5. van 11 april 1990 tot 17 september 1991.

a) een houten constructie afgedekt met een lessenaarsdak uit zwarte golfplaten (8,20 m x 3,75 m x H ca 4 m)

b) een houten constructie afgedekt met een lessenaarsdak uit zwarte golfplaten (29,40 m x 5,5 m x H ca 4 m)

c) een houten constructie afgedekt met een lessenaarsdak uit zwarte golfplaten (7,60 m x 4,70 m x H 3 m)

d) een betonverharding (5,70 m x 38,70 m)

(perceel gekadastreerd als)

6. van 11 april 1990 tot 17 september 1991.

a) een houten loods afgedekt met een lessenaarsdak uit zwarte golfplaten (12 m x 12 m x H ca 3 à 5 m)

b) een houten loods afgedekt met een lessenaarsdak uit zwarte golfplaten (20 m x 4,70 m x H ca 3 à 5 m)

c) een betonverharding in een driehoeksvorm (18 m x 21 m)

d) een brandstoftank op een metalen draagconstructie (4 m x 1,15 m)

(perceel gekadastreerd)

7. van 11 april 1990 tot 17 september 1991,

een tot paardestallen verbouwde bijgebouw van het hoevecomplex (± 25 m x 15 m)
(perceel gekadastreerd als

8. van 11 maart 1991 tot 17 september 1991,

het doorvoeren van een reliëfwijziging
(perceel gekadastreerd is

B. in meerdere malen, tussen 5 januari 1988 en 12 maart 1991, de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting zijnde van eenzelfde opzet; het laatste feit gepleegd zijnde op 11 maart 1991,

Bij inbreuk op de artikelen 6,21.2°,22 en 23 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, aangevuld en gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972 en het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, werken te hebben ondernomen welke verboden zijn bij het Koninklijk Besluit tot rangschikking van een landschap, in casu het K.B. van 28 mei 1962 tot rangschikking van het landschap gevormd door het domein "Bossenstein", en meer bepaald de hiernavermelde verbodsbepalingen van dit besluit te hebben overtreden door het uitvoeren van hiernavermelde werken op de hiernavermelde percelen te
eigendom van
geboren te , nl.:

1. in meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 1 januari 1990 en 12 april 1990,

door op het perceel gekadastreerd als en de bovenverdieping van het clubhuis ingericht te hebben in 17 afzonderlijke vertrekken waarvan de ruwbouw voltooid werd (inbreuk art. 1.1° rangschikkingsbesluit)

2. in meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 5 januari 1988 en 1 juni 1989,

door op het perceel gekadastreerd als een houten constructie, geplaatst op een fundering uit metselwerk en afgedekt met een zadeldak uit riet, opgericht te hebben (inbreuk art. 1.1° rangschikkingsbesluit)

3. meermaals, op niet nader te bepalen data, tussen 1 september 1988 en 21 februari 1990,

door op de percelen gekadastreerd
een bestaand loofbos van ± 6 ha ontbost te hebben (inbreuk art. 1.3° rangschikkingsbesluit)

4. in meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 1 september 1989 en 12 april 1990,

door op de percelen gekadastreerd als
een reliëfwijziging doorgevoerd te hebben en een aardenberm van ± 400 m x 2,50 m aangelegd te hebben (inbreuk art. 1.2° en 1.9° rangschikkingsbesluit)

5. in meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 1 oktober 1988 en 21 februari 1990,

door op het perceel gekadastreerd als
houten constructies afgedekt met een lessenaarsdak uit zwarte golfplaten met respect. afmetingen van 8,20 m x 3,75 m x H ca 4 m; 29,40 m x 5,50 m x H 4 m en 7,60 m x 4,70 m x H 4 m en een betonverharding (5,70 m x 58,70 m) te hebben opgericht (inbreuk art. 1.1° rangschikkingsbesluit)

6. in overdere mate, op niet nader te bepalen data, tussen 1 oktober 1988 en 31 maart 1990,

door op het perceel gekadastreerd als 2 houten loodsen afgedekt met een leisenaardak uit zwarte golfplaten met respect. afmetingen van 12 m x 12 m x H ca 3 à 5 m en 20 m x 4,90 m x H ca 3 à 5 m); een betonverharding in een driehoeksvorm (10 m x 21 m) en een brandstoftank op metalen draagconstructie (4 m x 1,15 m) opgericht te hebben (inbreuk art. 1.1° rangschikkingsbesluit)

7. op 11 maart 1991,

door op het perceel gekadastreerd als een reliëfwijziging doorgevoerd te worden door op het vergroten en uitdiepen van een vijver en het ophogen van het terrein (inbreuk art. 1.2° en 1.9° rangschikkingsbesluit).

C. van 11 april 1990 tot 31 augustus 1991,

Bij inbreuk op de artikelen 1,19 en 849 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, goegekeurd door de Regentsbesluiten van 11 februari 1946 en van 27 september 1947, bestraft door de artikelen 1,2,4,5 en 6 van de wet van 5 mei 1888 betreffende het toezicht op de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen en op de stoomtuigen en stoomketels, gewijzigd door de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval, zonder vergunning van de overheid die krachtens artikel 2 van voormeld Algemeen Reglement bevoegd is daarover te beslissen, de exploitatie te zijn begonnen, te hebben voortgezet, te hebben veranderd of verplaatst, van een fabriek, werkhuis, werkplaats, magazijn, opslagplaats, openluchtgroef, machine, toestel enz., waarvan het bestaan, het in bedrijf nemen of in werking stellen gevaarlijk, ongezond of hinderlijk kan zijn en die het voorwerp uitmaakt van hoofdstuk II A of B van titel I van voornoemd Algemeen Reglement, te weten van 2 tanks voor het opslaan van ontvlambare vloeistof en waarvan het ontvlammingspunt hoger is dan 50°c maar de 100°c niet overtreft (rubriek 247.3° ARBB).

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Rypotheken 3° kantoor te Antwerpen, dd. 28 januari 1993 nr. 1275 boek 833,deel 10.

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op:

- 22 juni 1993 door de beklaagde en dit tegen de beschikkingen, waarbij beklaagde veroordeeld werd voor de betichtingen A 1, A 4, A 5, A 6, A 8, voor de betichtingen B 1, B 4, B 5, B 6 en B 7 en voor C en in de mate dat geen uitstel van de uitvoering van de straf werd verleend. Op burgerlijk gebied wordt hoger beroep ingesteld in de mate dat maatregelen werden opgelegd in de punten 2, 3 en 4 ;
- 24 juni 1993 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied ;

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 9 JUNI 1993 door de 25e bis kamer (drie rechters) van de rechtbank van eerste aanleg te ANTWERPEN de welke, rechtdoende in correctionele zaken :

- de feiten bewezen verklaart
-

veroordeelt de beklaagde :

- hoofdens de vermengde feiten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN en tot een geldboete van TWEEDUIZEND FRANK,

- hoofdens het feit C tot een geldboete van VIJFHONDERD FRANK,

en veroordeelt hem tot de kosten van het geding, hetzij : 8.502 fr

Verplicht veroordeelde tot het betalen van TWEEMAAL een bijdrage van VIJF FRANK, - dewelke bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26.6.1992, vermeerderd is met 990 deciemen per frank, zodat die bijdragen elk VIJFHONDERD FRANK zullen bedragen;

Legt veroordeelde tevens, - bij toepassing van art.9I K.B. 28.12.1950 zoals gew.door het K.B. van 29.7.1992, een vergoeding op van vijfhonderd frank,

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 20.7.1991, de geldboeten van 2.000 fr en 500 fr vermeerderd zijn met 890 deciemen per frank, zodat die geldboeten respectievelijk 180.000 fr en 45.000 fr zullen bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden bij gebreke aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op DRIE MAANDEN elk;

VORDERINGEN EN BURGERLIJKE PARTIJSTELLING HET VLAAMS GEWEST :

ontvankelijk en gegrond :

1- bevelen beklaagde binnen een termijn van 1 jaar vanaf heden over te gaan tot de herbebossing van de percelen met gemengd loofhout op basis van inlandse eik en dit volgens een herbebossingsplan van een bosbouwer;

veroordelen beklaagde aan de burgerlijke partij te betalen een dwangsom van 5.000,-F. per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn;

machtigen de burgerlijke partij op kosten van beklaagde de werken zelf uit te voeren na verstrijking van de vastgestelde termijn;

2- bevelen beklaagde inzake de percelen

binnen een termijn van één jaar vanaf heden over te gaan tot het verwijderen van de aarden wal door deze uit te spreiden over het ontboste perceel en over te gaan tot nivellering;

veroordelen beklaagde aan de burgerlijke partij te betalen een dwangsom van 5.000,-F. per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn;

machtigen de burgerlijke partij op kosten van beklaagde de werken zelf uit te voeren na verstrijking van de vastgestelde termijn;

3- bevelen beklaagde, inzake de constructies voorzien in de tenlasteleggingen A-5 en B-5 en gebouwd op de percelen , over te gaan tot sloping der constructies binnen een termijn van één jaar vanaf heden;

veroordelen beklaagde aan de burgerlijke partij te betalen een dwangsom van 5.000,-F. per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn;

machtigen de burgerlijke partij op kosten van beklaagde de werken zelf uit te voeren na verstrijking van de vastgestelde termijn;

4- bevelen beklaagde, inzake de constructies voorzien in de tenlasteleggingen A-6 en B-6 en gebouwd op de percelen , over te gaan tot sloping der constructies binnen een termijn van één jaar vanaf heden;

machtigen de burgerlijke partij op kosten van beklaagde de werken zelf uit te voeren na verstrijking van de vastgestelde termijn;

5- bevelen beklaagde, inzake de op sectie verbouwde paardestallen, binnen het jaar vanaf heden over te gaan tot aanpassingswerken bestaande uit het bekleden van de gevels uit betonstenen met baksteenmetselwerk ofwel het aanbrengen van een sierbepleistering uit lichte kleur;

veroordelen beklaagde aan de burgerlijke partij te betalen een dwangsom van 1.000,-F. per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn;

Machtigen de burgerlijke partij op kosten van beklaagde de werken zelf uit te voeren na verstrijking van de vastgestelde termijn;

* * *

Gelet op het tussenarrest van deze kamer van dit Hof d.d. ***30 JUNI 1999***, hetwelke besliste als volgt :

Alvorens recht te doen ;

Heropent de debatten teneinde partijen en het Openbaar Ministerie te horen betreffende de wijziging tijdens het beraad van dit Hof in de wetgeving inzake Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening door het Decreet d.d. 18 mei 1999 (Belgisch Staatsblad d.d. 8 juni 1999) ;

Stelt de behandeling van de zaak op de terechtzitting van **donderdag 28 oktober 1999 te 09.00 uur** ;

Houdt de kosten aan ;

* * *

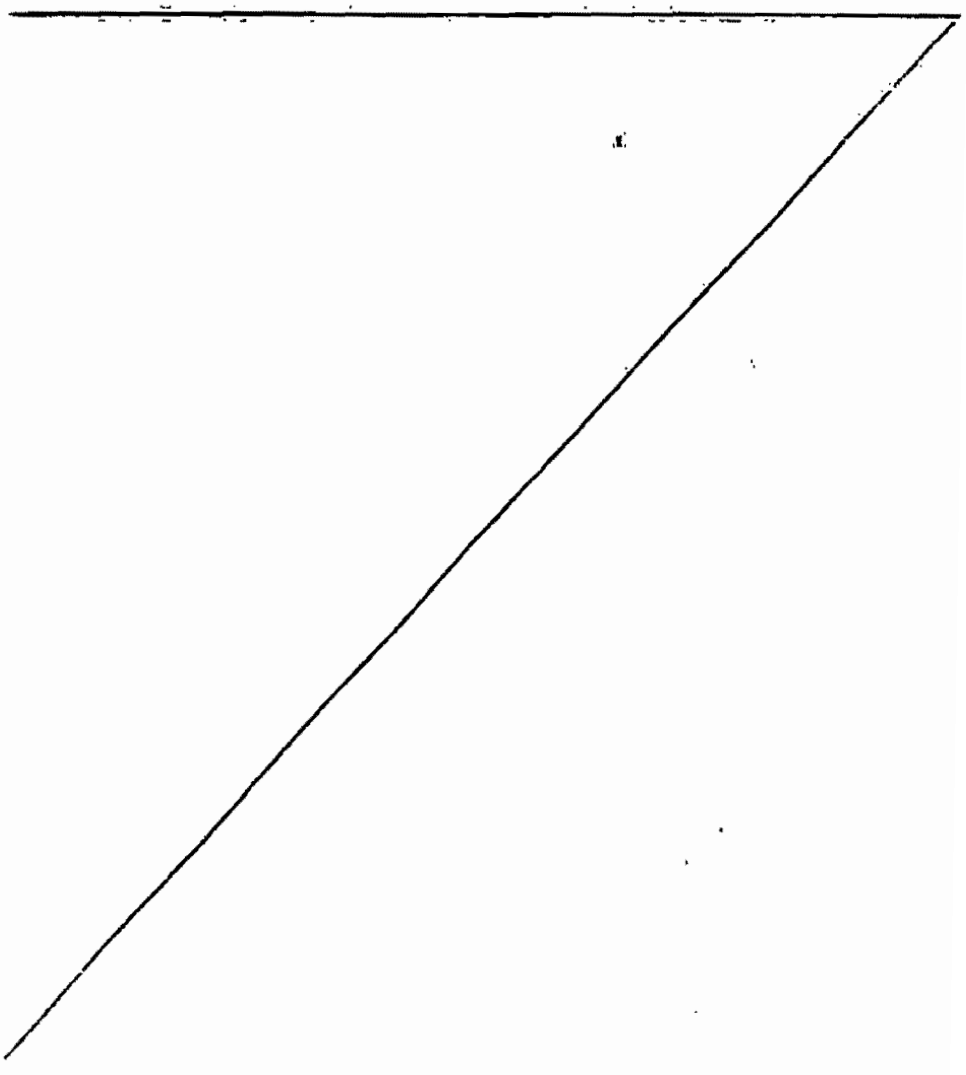

Gehoord het verslag gedaan door de heer G. Van Craen, Voorzitter ;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen ontwikkeld door Mr. M. Van Raemdonck, Advocaat bij de balie te Antwerpen ;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering ;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. M. Denys, Advocaat bij de balie te Brussel ;

Gelet op de ter terechtzitting van het Hof d.d. 15 april 1999 neergelegde conclusies ;

Gelet op het tussenarrest d.d. 30 juni 1999 waarbij de debatten werden heropend op datum van 28 oktober 1999 ;

Overwegende dat het beperkt hoger beroep van beklaagde en het algemeen hoger beroep van het Openbaar Ministerie, regelmatig naar de vorm en de termijn ontvankelijk zijn ;

Overwegende dat het Hof vaststelt dat het Vlaamse Gewest zich burgerlijke partij stelde (cfr. stuk 310) ter terechtzitting van de eerste rechter op 24 februari 1993 en aldus door de eerste rechter werd aangezien ; dat het Vlaamse Gewest geen beroep aantekende ; dat het Hof thans vaststelt dat wordt geconcludeerd in naam van "de Gemachtigde ambtenaar en het Vlaamse Gewest - geïntimeerde
- appelante op incidenteel hoger beroep" ; dat het evenwel nogal evident is dat het Vlaamse Gewest burgerlijke partij was en is en als dusdanig incidenteel beroep kan instellen ; dat uiteraard de gemachtigde ambtenaar niet voor het eerst in hoger beroep 'als burgerlijke partij' kan optreden en à fortiori geen incidenteel hoger beroep kan instellen ;
dat moet worden opgemerkt dat de vordering van de Gemachtigde Ambtenaar, zoals die in casu blijkt uit de stukken van de strafrechtspleging,

hoewel burgerlijk van aard toch behoort tot de strafvordering ;
dat bezwaarlijk de bijzondere proceduriële toestand van de Gemachtigde Ambtenaar, die geenszins te vergelijken is met die van een burgerlijke partij, en de proceduriële toestand van het Vlaamse Gewest als burgerlijke partij, onder één en dezelfde noemer kunnen worden geplaatst, zoals ten onrechte in conclusies van Mr. Van Raemdonck wordt voorgehouden ;

dat het Hof dan ook uitsluitend het Vlaamse Gewest als (regelmatig gestelde) burgerlijke partij erkent ; dat in casu de Gemachtigde Ambtenaar NIET als burgerlijke partij is opgetreden noch als dusdanig door het Hof wordt aangezien ;

Overwegende dat de Procureur-generaal ter terechtzitting van 18 maart 1999 de precisering-actualisering vorderde van de feiten van de tenlasteleggingen A, B, en C ; dat het Hof, gevolg gevend aan deze vordering, de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C omschrijft overeenkomstig de door het Openbaar Ministerie neergelegde nota d.d. 18 maart 1999 (stuk 33), namelijk :
"**Tenlastelegging A:**
Overwegende dat de feiten onder deze tenlastelegging, zoals omschreven in het hier bestreden vonnis, thans op dezelfde wijze strafbaar gesteld zijn ingevolge de artikelen 42, 43, 44, 66, 68, 69 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (Belgisch Staatsblad van 15 maart 1997) ;

Tenlastelegging B:

Overwegende dat de feiten onder deze tenlastelegging, zoals omschreven in het hier bestreden vonnis, thans zwaarder strafbaar gesteld zijn met een hoofdgevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en een geldboete van honderd tot honderdduizend frank, of met één van die straffen alleen, ingevolge de huidige artikelen 5, 10 § 1, 2°, 20 § 1, 3°, 21 (herstelverplichting), en 22 § 2, van het Decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen (B.S. van 21 mei 1996) ;

Tenlastelegging C:

Overwegende dat de feiten onder deze tenlastelegging, zoals omschreven in het hier bestreden vonnis, thans zwaarder strafbaar zijn gesteld met een hoofdgevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van honderd tot honderdduizend frank, of met één van die straffen alleen, ingevolge de huidige artikelen 2, 3, 4 § 1, 39 § 1, 1° en § 2, 44 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en door de artikelen 1, 5, 71, 80, en bijlage 1, van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, dewelke aldus de exploitatie zonder vereiste vergunning van een inrichting van de tweede klasse, in casu een inrichting die geviseerd wordt door rubriek 17.3.6 der hogervermelde bijlage 1, meer bepaald een opslagplaats voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55 graden Celsius maar dat de 100 graden Celsius niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld in rubriek 84 (Zeehaven-gebieden), en met in totaal een inhoudsvermogen van minstens 20.000 liter, strafbaar stellen" ;

dat deze precisering-actualisering, tijdig ter kennis gebracht van de beklaagde opdat hij er zich kon op verdedigen, geen wijziging meebrengt aan de feiten voorwerp van de initiële strafvordering en van de verwijzingsbeschikking van de raadkamer d.d. 20 februari 1992 ;

Overwegende dat de strafvordering niet vervallen is door verjaring ;

Overwegende dat met betrekking tot de reden van heropening der debatten op 28 oktober 1999, het Hof vaststelt dat het Decreet van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 onverminderd van kracht is gebleven ;

Strafgebied

Overwegende dat door het strafdossier en door het onderzoek ter terechtzitting van het Hof gedaan de schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlasteleggingen, zoals thans aangehouden uitgezonderd de feiten van de tenlastelegging A

4, bewezen is gebleven ; dat het Hof, rekening houdende met de actualisering die geen afbreuk doet aan de feiten zelf, de oordeelkundige redengevingen van de eerste rechter volkomen bijtreedt en tot de zijne maakt, uitgezonderd met betrekking tot de feiten van de tenlastelegging A.4, nu deze redengevingen de "omvattende conclusie" van beklaagde in grote mate beantwoordt ;
dat het Hof, volledigheidshalve, bovendien het volgende overweegt :

- dat door menig regelmatige vaststelling en genomen foto, die klaarblijkelijk beklaagde zijn ontgaan, duidelijk zowel met betrekking tot de afmeting als met betrekking tot de bouwwijze en materiaalgebruik, de niet als gering te relativeren omvang van de bewezen onwettige bouwwerken moet worden vastgesteld;
- dat beklaagde onder de tenlastelegging A uitsluitend wordt vervolgd wegens feiten van in standhouding van onwettige bouwwerken, onder de tenlastelegging B wegens het uitvoeren van (bouw)werken waarbij inbreuk werd gepleegd op "de voorschriften met betrekking tot het behoud van monumenten en landschappen" ;
- dat bekomen regularisaties inderdaad een einde stellen aan de onwettige toestand doch geenszins het misdrijf dat de onwettige toestand deed ontstaan of aanhield, wegneemt ;
- dat een toelating van de overheid tot het exploiteren, uitbaten of inrichten van een golfterrein geenszins (ipso facto) een toelating of vergunning inhoudt om hetzij (vergunningsplichtige) gebouwen of constructies, of ze al dan niet in verband staan met de golfsport of de uitbating ervan, op te richten, hetzij onwettig opgerichte bouwwerken in stand te houden of aan te passen aan het uitoefenen van de golfsport of aan de uitbating van het golfterrein ; dat in casu zowel voor het vergroten en of aanleggen van vijvers, het bouwen van rust of schuilhokken in de materialen en met de afmetingen zoals vermeld in de tenlasteleggingen en voor het aanzienlijk wijzigen van het reliëf, vergunningen moeten worden bekomen alvorens voormelde vergunningsplichtige bouwconstructies op te richten ;
- dat geen "principe" -arresten of arresten met algemene gelding worden geveld door een Hof van

Beroep en dat dan ook evenmin het arrest van 20 juni 1986 als dusdanig kan worden aangezien ; dat de feiten voorwerp van het zopas geciteerde arrest alleszins, voor zover kan worden nagegaan, fundamenteel verschillend zijn met de feiten van huidige zaak ; dat in casu, gelet op de feitelijkheid der bouwwerken (het verbouwen van de bovenverdieping, inrichten van 17 vertrekken-hotelkamers in strijd met de voorwaarden onder art. 1, 2° van de bouwvergunning verleend op 5 januari 1988) inderdaad de strafvordering stand houdt nu zondermeer de voorwaarden van de bouwvergunning in de wind werden geslagen ; dat laatstgenoemde bouwvergunning werd verkregen teneinde een oude loods te slopen en te vervangen door een "clubhuis enkel te gebruiken als clubhuis" en geenszins een bouwvergunning werd verkregen om een oude loods te slopen en te vervangen door een ander gebouw dan een clubhuis (st. 205 - 204) ; dat in tegenstelling met wat beklaagde voorhoudt in casu strafbare handelingen werden gepleegd met betrekking tot het clubhuis, door strijdig met de vergunning te bouwen of herbouwen ; dat de inschikkelijkheid van de gemachtigde ambtenaar en van de gemeente bij het regulariseren geen afbreuk doet aan de feiten van de tenlastelegging A.1 ; dat beklaagde immers deze onwettig uitgevoerde bouwwerken heeft in stand gehouden tot 17 september 1991 ;

- dat inderdaad de feitelijke gegevens van het strafdossier en de reliëfwijziging (aarden berm) geplaatst in de omvang van de betrokken percelen bezwaarlijk kan worden voorgehouden dat de reliëfwijziging "aanzienlijk" is ; dat dan ook te dezen met betrekking tot de tenlastelegging A.4 beklaagde moet worden vrijgesproken ; dat evenwel de tenlastelegging B.4 bewezen blijft (niet naleving van het rangschikkingsbesluit) ;

- dat hoe dan ook uit de beschrijving van de feitelijke toestand van het perceel
en uit de beschrijving van de er uitgevoerde werken duidelijk blijkt dat de bouwwerken en betonverharding (tenlastelegging A.5) vergunningsplichtig waren ten tijde van uitvoering ; dat ondanks beklaagdes beweringen in conclusies het Hof slechts kan vaststellen dat het niet gaat om "kleine schuilhokken" maar wel om constructies van 10-tallen vierkante meter ; dat de afmetingen in de

tenlasteleggingen voor zich spreken (8,20 m x 3,75 // 9,4 m x 5,5 m // 7,6 x 4,7 m) ; dat geenszins de omstandigheid dat op alle golfterreinen zulke schuilhokken aanwezig zijn, de feiten van de tenlasteleggingen ontzenuwt ; dat evenmin bezwaarlijk kan worden voorgehouden dat een betonverharding, zoals deze die hier werd aangelegd, niet als "duurzaam, weerstandig" moet worden aangezien ; dat de vraag dan wél rijst waarom beton als materiaal werd gekozen ; dat ook de bewering dat zulke betonnen verharding van 58,7 m x 5,5 m ook voordien was aangelegd voor het voederen van dieren, niet uit het strafdossier blijkt en bovendien bijzonder onwaarschijnlijk voorkomt ;

- dat beklaagdes conclusies voorbijgaan aan de (vrijwel) onaantastbaarheid van geklasseerde monumenten en landschappen ; dat in casu bovendien de aanleg- en vergrotingswerken aan de vijver, een reliëfwijziging meebracht van op sommige plaatsen ongeveer 2 m. en dan ook als AANZIENLIJKE en aldus vergunningsplichtige reliëfwijziging (decreet Stedenbouw) moet worden beschouwd ;
- dat het Hof geen wettelijke reden tot schorsing van de strafprocedure ziet nu (en bovendien) de strafprocedure niet afhankelijk kan worden gesteld van een administratieve rechtsprocedure ; dat de eventuele regularisatie van onwettige toestanden geenszins de bewezen verklaarde inbreuken die zich situeren (lang) voor deze regularisatie te niet doen, rechtvaardigen of verschonen ; dat trouwens het onredelijk lang laten aanslepen van een strafprocedure, ingevolge de veelvuldige en (laat) ingestelde administratieve procedures in strijd is met een goede rechtsbedeling en met art. 6 EVRM ; dat het Hof dan ook een langer dralen, met betrekking tot het uitspraak doen over deze strafvordering en de daarmede samenhangende vorderingen, verwerpt ;
- dat de herstelmaatregelen zoals hierna bepaald ook behoren tot de strafvordering ofschoon zij burgerlijk van aard zijn ; dat het opleggen van deze herstelmaatregelen geenszins afhankelijk kan worden gesteld van de vrijblijvende en fluctuerende visies van ministers, burgemeesters of andere leden van de uitvoerende macht ; dat het Hof zich te dezen houdt aan de wettelijke voorschriften zoals ze vandaag bestaan ; dat vooropgestelde

herzieningen van het Gewestplan, in zover deze zouden bestaan, geen afbreuk doen aan de wetgeving toepasselijk vandaag en de door beklaagde willens en wetens onwettig gecreëerde toestand in de geïncrimineerde tijdsperiode ;

- dat de eventuele bouwovertredingen van de Vlaamse Gemeenschap of van andere overheidsorganen geenszins een vrijgeleide zijn voor particulieren om gelijkaardige overtredingen te plegen ;
- dat tenslotte moet worden opgemerkt dat het Hof geen tegenstrijdigheden heeft ontwaard tussen enerzijds de toepasselijke (nationale) wetgeving en de internationale verdragen die betrekking hebben op het cultureel en natuurlijk erfgoed ; dat wel in tegendeel zowel de stedenbouwkundige voorschriften als de voorschriften in verband met monumenten en landschappen hetzelfde beogen dan voormelde verdragen van Granada en Parijs en precies de in stand houding van ons historisch, cultureel en zelfs economisch erfgoed willen verzekeren en benaarstigen ;

Overwegende dat de hierna bepaalde straf, voor de overeenkomstig artikel 65 SWB vermengde feiten van de tenlasteleggingen, in overeenstemming is met de persoonlijkheid van de beklaagde, met het aantal inbreuken, de wijze waarop ze werden begaan en de omvang van de gevolgen ervan ; dat een gevangenisstraf, gelet op het tijdsverloop sinds de feiten, niet gepast is ; dat de hiernabepaalde effectieve geldboete wordt opgelegd ook rekening houdende met de onwettige winstoogmerken waarmede voormelde inbreuken werden gepleegd ;

Overwegende dat beklaagde niet zinnens is vrijwillig aan de onwettige toestand een einde te stellen zodat de hierna bepaalde herstelmaatregelen gekoppeld aan een dwangsom moeten worden opgelegd, waarbij moet worden opgemerkt dat de vordering van de gemachtigde ambtenaar met betrekking tot de herbebossing, verwijdering aarden wal-berm thans zonder voorwerp is geworden ; dat er geen grond is om tot de onwettigheid van de herstelvordering te besluiten ;

Burgerrechtelijk gebied

Overwegende dat de burgerlijke partij het Vlaamse Gewest voorhoudt dat de haar ingesteld burgerlijke vordering ontvankelijk is ; dat het Hof evenwel in hoofde van deze burgerlijke partij geen persoonlijke (particuliere) effectieve schade kan vaststellen noch brengt de burgerlijke partij bij waaruit die particuliere schade zou kunnen bestaan ; dat in tegenstelling met de oorsprong en het doel van de vordering van het Openbaar Ministerie en van de Gemachtigde Ambtenaar op strafgebied, het niet volstaat voor een burgerlijke partij om zoals in casu te verwijzen naar algemene doelstellingen en intenties die elk openbaar bestuur moet nastreven namelijk het waken over een goede ruimtelijke ordening ; dat het Vlaamse Gewest geen particuliere schade aantoont en derhalve de burgerlijke partijstelling als niet ontvankelijk had moeten worden afgewezen door de eerste rechter ; dat uiteraard het incidenteel beroep van deze burgerlijke partij dan ook onontvankelijk is ;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak ;

Gelet op de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen A, B en C, alsook de artikelen :

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878 gewijzigd door de wet van 30 mei 1961, door artikel 25 van de wet van 24 december 1993 en door de wet van 11 december 1998,
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 en 65 van het Strafwetboek,
- 42, 43, 44, 66, 68, 69 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996, (tenlastelegging A),
- 5, 10 § 1, 2°, 20 § 1, 3°, 21 en 22 § 2 van het Decreet van 16 april 1996 (tenlastelegging B),

- 2, 3, 4 § 1, 39 § 1, 1°en § 2, 44 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 en de artikelen 1, 5, 71, 80, en bijl. 1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991, (tenlastelegging C),
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1 van de wet van 5 maart 1952 gewijzigd door artikel 48 van de wet van 20 juli 1991 en door artikel 1 van de wet van 24 december 1993,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de wet van 24 december 1993,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 1385bis van het Ger. Wetboek,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950 gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,
- 66, 162, 190, 194, 203 § 4, 210, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering,

Ontvangt de hogere beroepen en er recht op doende ;

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij onontvankelijk ;

Op strafgebied :

Preciseert en actualiseert de feiten der tenlasteleggingen A, B en C, zoals voormeld ;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre het :
- beklaagde schuldig verklaarde aan de hem ten laste gelegde feiten A, B en C (zoals thans gepreciseerd en geactualiseerd), uitgezonderd voor wat betreft de tenlastelegging A.4 ;
- beklaagde veroordeelde in de kosten ;

Wijzigend voor het overige ;

Verklaart beklaagde niet schuldig aan het hem ten laste gelegde feit A.4 en spreekt hem hiervoor vrij ;

Veroordeelt beklaagde hoofdens de vermengde feiten A.1, 2, 3, 5.a t/m d, 6.a t/m d, 7 en 8, B.1 t/m 7 en C (zoals thans gepreciseerd en geactualiseerd) tot een geldboete van **DUIZEND FRANK** (1.000,- frank), door verhoging met 890 opdeciemen gebracht op NEGENTIGDUIZEND FRANK

(90.000,- frank), of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden ;

Stelt vast dat de feiten der tenlasteleggingen A (uitgezonderd A.4), B en C strafbaar zijn zowel onder de oude als onder de nieuwe wetgeving ;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 11 augustus 1991 ;

Verplicht beklaagde tot betaling van een bijdrage van **tien frank**, door verhoging met 1.990 opdeciemen gebracht op tweeduizend frank en legt beklaagde tevens een vergoeding op van **duizend frank** ;

Veroordeelt beklaagde in de kosten van de strafvordering in hoger beroep begroot op **5.144,- frank**, al de kosten in beide aanleggen ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog aangehouden misdrijven ;

Beveelt beklaagde, inzake de constructies voorzien in de tenlasteleggingen A.5 en B.5 en gebouwd op de percelen over te gaan tot sloping der constructies binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum waarop onderhavig arrest kracht van gewijsde zal hebben gekregen ;

Veroordeelt beklaagde te betalen een dwangsom van 5.000,- fr. per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn ;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen op kosten van beklaagde, ingeval het arrest niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien ;

Beveelt beklaagde, inzake de constructies voorzien in de tenlasteleggingen A.6 en B.6 en gebouwd op de percelen over te gaan tot sloping der constructies binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum waarop onderhavig arrest kracht van gewijsde zal hebben gekregen ;

PV
dvk
225

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen op kosten van beklaagde, ingeval het arrest niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien ;

Beveelt beklaagde, inzake de op sectie verbouwde paardenstallen (tenlastelegging A.7), binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum waarop onderhavig arrest kracht van gewijsde zal hebben gekregen, over te gaan tot aanpassingswerken bestaande uit het bekleden van de gevels uit betonstenen met baksteenmetselwerk ofwel het aanbrengen van een sierbepleistering uit lichte kleur ;

stuk 26 uitgevoerd 30/04/03

Veroordeelt beklaagde te betalen een dwangsom van 1.000,- fr. per dag wanneer aan de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn ;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen op kosten van beklaagde, ingeval het arrest niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien ;

Op burgerrechtelijk gebied :

Wijzigt het bestreden vonnis ;

Verklaart de burgerlijke partijstelling niet ontvankelijk ;

Veroordeelt de burgerlijke partij in de kosten van haar vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 352,- frank ;

De Nederlandse taal werd uitsluitend gebruikt ;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de **negende** kamer van het **HOF VAN BEROEP** te **ANTWERPEN** op :
ZESTIEN MAART TWEEDUIZEND,

waar aanwezig waren :

G. Van Craen,	Voorzitter,
L. Van hoogenbemt,	Raadsheer,
K. Transaux,	Raadsheer,
M. Van der Straten,	Advocaat-generaal,
Jan Van Dyck,	Griffier.

Jan Van Dyck

K. Transaux

L. Van hoogenbemt

G. Van Craen